

Sygnatura akt VI Ka 304/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **19 maja 2017 r.**

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Kazimierz Cieślikowski

Protokolant Aleksandra Studniarz

po rozpoznaniu w dniu 16 maja 2017 r.

przy udziale Jarosława Dorczaka

Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Z.

sprawy **G. P. ur. (...) w T.,**

syna M. i G.

oskarżonego z art. 244 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 25 stycznia 2017 r. sygnatura akt VII K 659/16

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk, art. 624 § 1 kpk i art. 634 kpk

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- ustala, że wobec oskarżonego stosuje się przepisy ustawy Kodeks karny w brzmieniu obowiązującym w chwili czynu,

- za przypisane oskarżonemu przestępstwo z art. 244 kk na mocy art. 244 kk w zw. z art. 37a kk i art. 34 § 1 kk i art. 34 § 1a pkt 2 kk i art. 35 § 3 kk w zw. z art. 72 § 1 pkt 5 kk skazuje oskarżonego na karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającą na obowiązku pozostawania w miejscu stałego pobytu z zastosowaniem systemu elektronicznego w wymiarze 8 (ośmiu) godzin dziennie i obowiązku powstrzymania się od nadużywania alkoholu,

- ustala, że wydatki wskazane w punkcie 6 wyniosły 3671,44 zł (trzy tysiące sześćset siedemdziesiąt jeden złotych i czterdzieści cztery grosze);

2. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

3. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. S. kwotę 516,60 zł (pięćset szesnaście złotych i sześćdziesiąt groszy) obejmującą kwotę 96,60 zł (dziewięćdziesiąt sześć złotych i sześćdziesiąt groszy) podatku VAT, tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów obrony oskarżonego z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

4. zwalnia oskarżonego od zapłaty wydatków za postępowanie odwoławcze wymierzając mu opłatę za obie instancje w kwocie 120 zł (sto dwadzieścia złotych).

Sygn. akt VI Ka 304/17

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 25 stycznia 2017 r. sygn. akt VII K 659/16 Sąd Rejonowy w Zabrze uznał oskarżonego G. P. za winnego popełnienia czynu z art. 244 kk i wymierzył mu za ten czyn karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na trzyletni okres próby, orzekając nadto w oparciu o art. 71 § 1 kk karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych i ustalając wysokość stawki dziennej na 20 zł. Na mocy art. 72 § 1 pkt 5 kk Sąd zobowiązał oskarżonego do powstrzymania się od nadużywania alkoholu. Orzekł Sąd o kosztach obrony z urzędu.

Zasądził też od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa opłatę 220 zł i wydatki w kwocie 70 zł.

Wyrok został zaskarżony na niekorzyść oskarżonego apelacją prokuratora w zakresie rozstrzygnięcia o karze.

Apelujący zarzucił rozstrzygnięciu obrazę prawa materialnego a to art. 69 § 1 kk.

Wniósł o zmianę wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu kary 6 miesięcy pozbawienia wolności zasądzenie opłat i wydatków.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna tylko o tyle, że Sąd I instancji orzekł o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności wbrew obowiązującym przepisom prawa karnego materialnego. Przepisem, któremu Sąd I instancji uchybił był przepis art. 69 § 1 kk. Przepis ten nie przewiduje warunkowego zawieszenia wykonania kary wobec sprawcy, który w chwili czynu był skazany na karę pozbawienia wolności. Jest więc oczywiste, że Sąd I instancji obraził wskazany przepis prawa materialnego.

Nie było to jednak jedyne istotne uchybienie Sądu I instancji, gdyż obraził także przepisy prawa procesowego, naruszając przewidziany w art. 443 kpk zakaz reformationis in peius. Trzeba bowiem stwierdzić, że co do tego samego czynu oskarżonego zapadł już wyrok Sądu Rejonowego w Zabrze w dniu 26 listopada 2015 r pod sygn. akt VII K 657/15. Wyrok ten został uchylony przez Sąd Okręgowy w Gliwicach w wyniku rozpoznania apelacji wniesionej wyłącznie na korzyść oskarżonego.

Wskazany przepis art. 443 kpk zabrania wydania w takim wypadku w dalszym postępowaniu orzeczenia surowszego, chyba, że zachodzi sytuacja z art. 434 § 4 kpk. Taka sytuacja jednak w niniejszej sprawie nie zachodzi, gdyż G. P. nie został skazany w postępowaniu pierwotnym przy zastosowaniu art. 60 § 3 kk lub art. 60 § 4 kk.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że kara orzeczona za przypisane oskarżonemu przestępstwo nie może być surowsza niż kara orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w Zabrze z dnia 26 listopada 2015 r. sygn VII K 657/15. Aby orzec taką karę, Sąd Okręgowy zastosował przepisy ustawy kodeks karny w brzmieniu obowiązującym w chwili czynu, uznając, że są one względniejsze dla sprawcy. Dlatego Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w zakresie rozstrzygnięcia o karze i środkach karnych. Zmienił także Sąd Okręgowy wyrok Sądu I instancji w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach sądowych w zakresie dotyczącym wydatków. Z niezrozumiałych bowiem względów Sąd I instancji zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki w kwocie kilkudziesięciokrotnie niższej od rzeczywiście poniesionych (co zresztą wynika wprost z porównania punktów 5 i 6 zaskarżonego wyroku).

Sąd Okręgowy zwolnił natomiast oskarżonego z wydatków za postępowanie odwoławcze (na zasadach słuszności), ale zasądził od oskarżonego opłatę za obie instancje.